

Csendőrök biográfiai adat-töredékei ***(teljes életrajzokat lásd az egyéni biográfiák között)***

Egyes csendőrök képei, dokumentumai a Honlap Múzeum-ának Dokumentum illetve Fénykép Archivumaiban vannak elhelyezve, továbbá a Honlap Könyvtár-ában található Csendőrségi lapok, Zsebkönyvek és Bajtársi levelek is sok adattal szolgálnak egyes személyekre vonatkozólag.

Az összeállítás magját Perjesi György csendőr főhadnagy adatai képezték, melyet életen át tartó szorgalmas munkájával gyűjtött össze és bocsájtotta rendelkezésünkre. A forrásokat a leírásokat követően feltüntettük.

Contents

Bajcsi Lajos főtörzsőrmester.....	3
Bakonyi János őrmester	3
Bakonyi Molnár Béla csendőr	3
Bakos Gábor alhadnagy	4
Balogh Ferenc, csendőr.....	4
Bánfai József, csendőr	4
Bánföldi György, törzsőrmester.....	5
Bátori Gábor, csendőr	5
Bodnár Balázs csendőr.....	5
Buka Viktor Győző, próbacsendőr	5
Csegedi Pity Friderika, csendőrezredes lánya	5
Cseke János, főtörzsőrmester.....	6
Cserhádi József, törzsőrmester	6
Csics István (Stephanus) csendőr.....	6
Demeter Imre főtörzsőrmester	6
Fenyő János főtörzsőrmester.....	6
Furkó Kálmán, törzsőrmester.....	6
Gál Ferenc, őrmester	6
Gócze Sándor, őrmester	7
György József, csendőr.....	7
Harmatos Lajos törzsőrmester	7
Hógye József, csendőr tiszthelyettes.....	7
Ignéczi (Ignécsi) Károly törzsőrmester.....	8

Izsák István őrmester	8
Józsa Ferenc, csendőr.....	8
Kalamár István főtörzsőrmester	8
Kalmár Lukács csendőr.....	8
Kassai Dániel	9
Katona Lajos, lovas csendőr	9
Komár József próbacsendőr	9
Körmendi János őrmester	9
Lepsényi Zsigmond őrparancsnok.....	9
Lukács Lajos törzsőrmester	9
Makó József csendőr	10
Méhes Gyula, csendőr.....	10
Molnár János főtörzsőrmester.....	10
Nánási (Nóbik) Kálmán altiszt.....	10
Németh Ferenc őrmester	11
Orbán József csendőr	11
Patkó Sándor csendőr.....	12
Peterdy Mihály, őrmester.....	12
Péter Lőrinc, tiszthelyettes.....	13
Sóki János főtörzsőrmester őrparancsnok	13
Soós József, csendőr	13
Szabó Gyula	13
Szakály János	13
Szombathy Lajos, csendőr	14
Takács Sándor, csendőr	14
Tar Ferenc	14
Tost András	14
Tóth József őrmester	14
Török Antal főtörzsőrmester.....	15
Tőke László főtörzsőrmester.....	15
Ungi Móric (Nóric?) főtörzsőrmester	15
Várhalmos György főtörzsőrmester.....	15
Velő Gyula, csendőr.....	15
Veres Simon, csendőr	15

Vén András	15
Véri Ferenc.....	15
Virágh (Virág) Béla főtörzsőrmester	16
Vörös Imre főtörzsőrmester	16

Bajcsi Lajos főtörzsőrmester

Szül. 1889.01.02. Ó-Torda. Apja Bajcsi József földműves, anyja Feketics Julianna.

1927-1939 csendőr őrsparancsnok Bián, Piliscsabán, Budaörsön.

Felesége: Vanyó Mária (1904, gyári munkás leánya), 1937.08.10.

Nyugdíjba vonult Köröstarcsára, 1939.

Három gyermeke Lajos (1931, Budapest), Márta (1935, Budapest), Károly (1942, Köröstarcsa)

1944. Október 6-án bevonult a Húvösvölgyi laktanyába. Ezt követően nyoma veszett.

Fia keresésére a Magyar Vöröskereszt Keresőszolgálat a K/09506/92 iktatószám alatt közölte, hogy Bajcsi Lajos neve nem szerepel a „Magyar Vöröskereszt számítógépes hadifogolylistáján”.

„A nevezett lista kb. 55 ezer személy nevét és adatait tartalmazza, akik a Szovjetunió területén haltak meg hadifogságban, elhurcolás, vagy politikai indítékok miatt. Azoknak az adatait, akik az elfogatás után szállítás közben, vagy átmeneti táborokban illetve harci események közben vesztették életüket, ez a lista nem tartalmazza, csak a stabil lágerekben elhunyt személyek adatait, vagy akiket pontosan regisztráltak..”

Bajcsi Károly

Bakonyi János őrmester

Született: Szabolcs megye, 1918.09.02. - meghalt Clifton, New Jersey, 1999.12.21. (a híradást lásd a *Bajtársi Levél* 2000. februári számának 9. oldalán, [sírkövét](#) a Honlap Képtárában).

Felesége Mezey Margit, szül. Bereg megye, 1921.06.12. - meghalt Passaic New Jersey, 1985.11.20.

Két fiuk született: János és Vilmos.

A háború végén kerül nyugatra. 1951-ben érkezett az Egyesült Államokba és Passaic New Jerseyben telepedett le.

1966-1996-ig, 78 éves koráig, Hackensack, New Jerseyben a "Bergen Teck" műszaki középiskolában (Bergen County Technical High School) gondnokként dolgozott.

A Passaic-i Szent István Rom. Kat. Magyar Templom tagja volt haláláig.

1999. december 23-án temették el. Dermesztő hidegben álltuk körül ennek a büszke, öntudatos magyar csendőrnek a sírját a St. Mary temetőben, Saddle Brook, New Jerseyben.

Megható pillanat volt, amikor a himnusz eléneklése után Kerkay Lászlónak köszönhetően a távolból - hangszalagról - felcsendült a magyar katonai takarodó.

Kerkayné Maczky Emese

Bakonyi Molnár Béla csendőr

Szolonokon végezte a próbacsendőrképzést Molnár Béla néven. Itt volt Marssó Pál százados az egyik oktatójuk, akinek halálhírére a *Bajtársi Levélben* leközölt levelével reagált, s az Írások között v. verebélyi Marssó Lőrinc (Pál testvére) részére küldött levélből is idézünk, mert jól mutatja a csendőrségen belül oly gyakori szép felettes-beosztott viszonyt.

Az 1930-as évek elején gyermektelen nagynénje kérésére változtatta nevét Bakonyira, hogy a nagynéni neve fennmaradjon.

A m. kir. csendőrség nyomozó osztályparancsnokságának törzsalosztályaig sok helyen dolgozott. A háború után őt is Kanada fogadta be.

Perjesi György

Bakos Gábor alhadnagy

Szül. Bruttyó Gábor, 1895.

A háború végén őrsparancsnokként szolgált, alhadnagyi fokozatban, az V. csendőrkerületben. A háború után Budapesten bújkált, és mikor alkalma adódott, az egyik szövőgyárban dolgozott.

Méhes Zsigmond gyűjtése

Balogh Ferenc, csendőr

1918.07.28. Radnót (Románia) – 2004.03.13. (Majosháza)

Nyughelye: Majosháza családi kriptá, melyet családja gondoz.

Nős volt. Házasságából egy leánygyermek született.

1940. március 13-án -ben jött Magyarországra, és 1940. május 1-én Nagyváradon belépett a csendőrség kötelékébe. A csendőriskola elvégzése után (hat hónap) Nagyváradon, majd Marosvásárhely környékén szolgált. 1942-ben került lovascsendőrként Dömsödre, majd 1944-ben Ráckeveére.

A háború után „igazolt” minősítést kapott és Ráckeve rendőrkapitánya lett, de mivel pártfüggetlen akart maradni és nem lépett be a kommunista pártba, 1949-ben le kellett mondania kapitányi tisztségéről, kiváló szakmai tudása ellenére.

Méhes Zsigmond gyűjtése, a csendőrözvegy adatai nyomán

Bánfai József, csendőr

1949.07.10.-én az ausztriai Gráz-ban megalakult Christiana Hungaria (Keresztény Magyarok Egyesülete, K.M.E.) egyik alapító tagja volt. (A honvédség és csendőrség tagjaiból álló bizottság 1949. augusztus 6-án hozott döntése szerint honvéd és csendőr tisztek és tiszthelyettesek ezen nem-politikai szervezetbe beléphetnek és abban tisztséget vállalhatnak – a jegyzőkönyv fénymásolatát lásd a *Documentumok* között). Az alábbi képen, mely a szervezet 1985. évi karácsonyi ünnepélyén készült, Bánfai József a jobboldalon ül.

A *Hadak Útján* 1992. aug-szept.-i száma beszámolt az Egyesület Grác-ban, május 31-én tartott 43. "Hősök Napja" megemlékezéséről, amelyen az alapító Bánfai szintén jelent volt.

Bánföldi György, törzsőrmester

Szül. 1909.10.28 Tiszafüred, földműves családból.

1947.05.25 szovjet hat.

1956.06.08 átszállítva a BOB-ba

1956. 10.08. szabadulás

Perjesi György

Bátori Gábor, csendőr

Szülei: Bátorfy András és szül. Jóczik Julianna.

Szül. Báthory Gábor néven, 1865. 12. 22. Csanáros község (mai Urziceni, Románia), meghalt tuberkulózisban, 1931. 06.02. Szalánc (mai Slanec, Szlovákia). Felesége, született Andrassy Mária Tekla (szül. 1875. 01. 28. Rozgony község, mai Rozhanovce, Szlovákia, meghalt 1968. 06. 02. Poprád, Szlovákia, szülei Andrasi János és Novák Zsófia).

Dícsérő oklevelet kapott 1895-ben a kassai csendőrkerület parancsnokától (lásd a Honlap Múzeumának dokumentum részlegében). Egyébként szolgálati helyei nem ismertek.

Fiatalabb fia, Bátorfy József (szül. 1907. 08. 12. Krasznokvajda, mai Magyarország), objektív okok miatt, mint az első Szlovák állami hadsereg tisztje, köteles volt a nevét "Bystrý"-re változtatni.

Idősebbik fia, Bátorfy István (a Trnava-i katonai archívum adatai szerint szül.1897. 07. 20. Abaúj Szepesi, mai Moldava nad Bodvou, Szlovákia) elesett az 1. világháborúban.

Dédunokája, Marek Bystrý, Poprád (Szlovákia)

Bodnár Balázs csendőr

Szül. 1914.

Anyja: Bagdi Anna

1942. okt. 1-én véglegesítették a debreceni VI. kerületben

A háború után éveket töltött a szegedi Csillag börtönben, rendes munkát soha nem kaphatott, és 1956-ot követően is meghurcolták. Fia (Géza) nem tanulhatott tovább édesapja csendőr mivolta miatt, de idővel tanár lett, unokája pedig Európa-hírű sebész.

Fia, Bodnár Géza

Buka Viktor Győző, próbacsendőr

Berekböszörményben született 1918. 10. 12-én, s ugyanott halt meg 1992. 05. 14-én. A háború után a berekböszörményi TSZ-ben dolgozott. Első házasságából egy lánygyermek született, aki fiatasszony korában elhunyt. Felesége halála után újra nősült, de második házasságából gyermek nem született. A csendőr relikviáit sikerült átmenteni az 50-es évek borzalmain, de halála után lányának alkoholista élettársa mindent eltüntetett. Berekböszörményi sírja gondozva van. Képét lásd a Képek Archívumában.

Méhes Zsigmond gyűjtése nyomán

Csegedi Pity Friderika, csendőrezredes lánya

Szül. 1923.01.17.

Kivégezték 1950.11.06.

Perjesi György

Cseke János, főtörzsőrmester

Bia őrsparancsnoka.

A Böszörményi úti laktanyában is szolgált. Képeit lásd a Képek Archívumában.

A háború végén már csak özvegye élt, akinek nyugdíját 1946-ban lecsökkentették, majd teljesen megvonták.

Unokája, Takács Lajos adatai alapján

Cserháti József, törzsőrmester

Születés: 1911. 09. 29. Galgamácsa

Házasságkötés: 1946. 10. 12. Galgamácsa

1938. őrmester (Üllő)

1942. Előléptetés törzsőrmesterré (X. csendőr kerület)

1944. Kerületi dícsérő okirat a Budapest I. kerület parancsnokától

1949. 01.18. A népbiróság Bányai-tanácsa életfogytiglani kényszermunkára, vagyonek kobzásra és tíz évi politikai jogvesztésre ítélte. Hat évvel később 1955. 06. 26-án Budapesten a X.ker.

Kozma utca-i börtönben halt meg ismeretlen körülmények között.

Unokája, Braun Ágnes adatai alapján

Csics István (Stephanus) csendőr

Szül. 1866. 05.21.

1892.04.20. – 1893.04.19. között szolgált csendőrként az V. csendőrkerületben

1893. április 19-én, Pozsonyban kelt dokumentum szerint

Demeter Imre főtörzsőrmester

1901.10.12. (Nagykamrás) – 1964.

Édesanyja Kovács Mária (meghalt 1965)

Négy gyermeke volt, legfiatalabb szül. 1957.

Kecskeméti őrs parancsnoka

Buda ostrománál orosz fogságba esett, ahonnan 1953-ban szabadult. Magyarországra érkezése után azonnal a kazincbarcikai táborba került, ahonnan 1953-ban szabadult, nyomorékan.

Fia, Demeter József

Fenyő János főtörzsőrmester

Felesége Tóth Julianna

1950.08.23 Voronyezs szovjet hat.

1956.06.08 átszállítva BOB-ba

1956.09.28. szabadulás

Furkó Kálmán, törzsőrmester

1929-ben nyugdíjazták, de a szocialista uralom alatt mégis megvonták nyugdíját.

Sajátkezű életleírását lásd a honlap múzeumának *Dokumentumok* részlegében.

Dr. Boda József

Gál Ferenc, őrmester

Született 1914. dec. 1., Csíkszentgyörgy, Csík megye.

A Testületbe lépett 1941. szept. 1-jén.

A Bárdfalva-i őrön szolgált (Máramaros Sziget, Oszt. Szárnyparancsnokság, M. Kir. X. Kerület, Marosvásárhely).

Kanadába emigrált 1953-ban.

Meghalt: Hamilton, Ontario, Kanada, 2017.10.22.

Perjesi György és Seregélyes Martin

Gőcze Sándor, őrmester

Kolozsvár IX. ker.; Született: Nagysitke (Magyarország), 1912 júniusában. Szülei: Gőcze Sándor és Horváth Lidia. Házassága Erdős Jolánnal 1943. február 2-án, Nagyváradon. Képüket lásd a Múzeumban.

Perjesi György

György József, csendőr

1918- 1997; Született Gyergyóremetén. Szombathelyen szolgált a 40-es években, majd kovács mesterként dolgozott. Fényképe a Múzeumban.

Perjesi György

Harmatos Lajos törzsőrmester

Szül. 1908.04.25.

F. 1941.11.11.

Hidas őr (Baranya vármegye, IV. Csendőrkerület, Pécs)

Résztvett az erdélyi és felvidéki bevonulásban

1944.12.01 orosz hadifogságba hatodmagával

Ismeretlen körülmények között meghalt a hadifogságban 1945.08.20. (Nyikolajev)

Ismeretlen helyen eltemetve.

Perjesi György

Hógye József, csendőr tiszthelyettes

(Méhes Zsigmond állította össze a a Csendőrségi Lapokból és a Csendőrségi Zsebkönyvekből, illetve a helyi levéltári dokumentumokból és rokonok, ismerősök elbeszéléseiből):

Született:Kismarján, 1902. október 14-én, elhunyt: Berekböszörményben 1981. november 3-án.

Házasságot kötött Szivák Etelkával 1937. Május 29-én. Házasságukból gyerek nem született.

Pályafutása a csendőrségben: 1922 – 1945.

Vizsgázott őrmester 1935. június 14-én; rangsorolt tiszthelyettes: 1937. november 1-én;

őrparancsnok: 1939 Geszt; 1940-1944 között Kötegyán. Berettyóújfaluban, vagy Derecskén is részt vett csendőr továbbképzésen.

Érdemei, elismerései, kitüntetései:

1940-03-01 Csendőrségi Lapok (Cs. L.) 164 old. Belügyminiszteri dicséret

1941-03-01 Cs. L. 170 old. Csendőrfelügyelői dicséret

1941-05-15 Cs. L. 350 old. Hadtestparancsnoki dicséret (kiemelt)

1941-08-01 Cs. L. 513 old. Parancsnoki dicséret (kiemelt)

1942-03-01 Cs. L. 162 old. Belügyminiszteri pénzjutalom.

1942-12-15 Cs. L. Magyar Bronz Érdemérem smaragd zöld szalagon

Erdélyi emlék érem, II.oszt. legénységi jel.

1945-ben részt vett a vonatkísérésben a határig. Hadifogságban nem, vagy csak rövid ideig volt. A budapesti unokahúgának a férje szerzett munkalehetőséget számára a Bp.XIII. kerületben levő Székgyárban. Később visszatérhetett Berekböszörménybe feleségéhez. Előbb a TSZ-ben, majd a megnyílt homokbányában dolgozott. Volt főnöke csak jót tudott mondani róla. Tisztességes,

becsületes, megbízható, szavahihető, őszinte embernek jellemezte, aki öregkorára is méltósággal viselte sorsát.

Halála után örökösök pereskedése azzal járt, hogy újságjai, könyvei, kitüntetései, fényképei és egyéb csendőr relikviái eltűntek. A kismarjai rokonok a tulajdonukban levő képeket nem voltak hajlandók sem eladni, sem lemásolásukat engedélyezni. Budapesti rokonok néhány képet átadtak lemásolásra.

Berekböszörménybe van eltemetve. Sírját az egyik pereskedő örökös gondolja.

Méhes Zsigmond gyűjtése alapján

Ignéczi (Ignécsi) Károly törzsőrmester

Kemecse

Kivégezték 56 éves korában 1959.01.18-án Budapesten

Perjesi György

Izsák István őrmester

1958.07.25-én kérvénnyel fordult a debreceni katnai bírósághoz, hogy a reá kimért (a csendőrököt súlytó büntetések és vagyonelkobzások révén) 1000 forintos büntetést havi részletekben törleszthesse, mivel családjának (beteg felesége, édesanyja és gyermeke) létfenntartása nincs biztosítva, s az egyszeri befizetés „súlyos nélkülözésnek” tenné ki őket.

Perjesi György

Józsa Ferenc, csendőr

Sírköve Rétságon, Nógrád megyében (képét lásd a *Múzeum [Képtárában](#)*, történetét pedig az *MKCsBK Körlevél [2011. januári számában](#)*). Felirata: "volt m.kir.csendőr ki a csendőrségnél 3 évet szolgált. Született 1899.május 17. Vaja községben Rozsony M[egye]. Meghalt 1925.március 18. Béke lengjen hamvai felett" A sírkő alsó felén az írás kikopott, s csak töredékében olvasható: „EZ.....ET ÁLLÍT....S.SÁG M. KIR. CSENDŐRÖRSÖN TEL..... BAJTÁRSI KEGYELET".

Rétsági fiatalok: Turda Bence, Miklián Tamás és Oroszlán Dániel

Kalamár István főtörzsőrmester

Szül. 1915.10.10. Pórszombat.

Édesanyja Tóth Eleonóra

Felesége Kalamár Erzsébet, szül. 1909.05.26. Sopron

Gyermekei: István (1944.08.30), Mária

Szolg. helye: Zirc

1951-ben családjával átlépte az osztrák határt, őt az osztrák csendőrök elfogták és visszaadták Magyarországnak (1951.09.29).

A Fővárosi Katonai Bíróság halálra ítélte (1952.05.16; III. 0358/1951)

Kivégezték 1952.06.11. Budapest. Sírhelye ismeretlen.

Perjesi György

Kalmár Lukács csendőr

Szül. Heves megye (Eger vagy környéke?)

Szolgálati helye valószínűleg Eger környéke és Hatvan.

Ükunokája, Srei Tibor nyomán

Kassai Dániel

1940 őszén vették fel a csendőrségbe

Nagyvárad csendőriskola. Próbacsendőr a zsidói gyalogőrsön.

1942 elején: járőrvezetői tanfolyam, majd kiskunhalason lovas továbbképzés, áthelyezés a királydaróci lovas őrsre.

Orosz hadifogság.

1950-ben nősült. Két gyermek.

Perjesi György

Katona Lajos, lovas csendőr

1918.05.17. Berekböszörmény – 1998.10.20, Szeged

Nevelőszülőknél nőtt fel. Megnősült, két leánya született.

1943.10.15. a budapesti a 3 lovas tanszázadnál a lovas csendőrképző tanfolyamot elsőként végezte. Cs.L. 633 oldal (fotóval)

Szolgálati helyek (nem időrendi sorrendben): Rákóczi falva, Besenyszög, Fegyvernek, Kiskunhalas pótlóidomító, Nagyvárad lovasoktató

Visszavonuláskor nyugatra távozik. Klagenfurtnál esik fogságba. Hazatérése után a fegyverneki zsidók igazolják és ezért „csak” 9 hónapra internálják. Részt vesz a Berettyó-híd építésénél Berettyóújfalunál, majd Recskén a bányában dolgozik. Később a szolnoki VOLÁN-nál kap állást s onnan megy nyugdíjba.

Elvált és Szegedre költözött, ahol az egyik lány is élt. Ott halt meg 1998-ban. Szegeden sírját családja gondozza.

Méhes Zsigmond gyűjtése nyomán

Komár József próbacsendőr

Pócspert őrs.

45 éves kerékgyártót 1959. December 18-án (24) kivégezték.

Perjesi György

Körmendi János őrmester

Grazban volt hadifogoly. 1952 nyarán Welland, Ontario, Kanadában lakott, 1954-ben

"Amerikában", ahová fiával vándorolt ki (kisfia néhány éves volt csak 2-3 éves volt a háború végén)

Dr. Tóth Gergely

Lepsényi Zsigmond őrsparancsnok

Szül. 1897.09.29. Nemesrádó.

Anyja Császár Rozália.

Felesége Gyencze Julianna (szül. 1910.05.25. Szülei Gyencze Pál és Bán Julianna).

1930-33 törzsőrmester a nagylengyeli őrsön Méhes József parancsnoksága alatt.

Véménd községben szolgált, mikor őt és egész őrsét az oroszok 1944. november 28-án legyilkolták Dunaszekcső község Dunapartján (lásd a Könyvtár [Írásai között](#)).

Perjesi György

Lukács Lajos törzsőrmester

Medgyesegyházán volt az esküvője 1940 (1941?)-ben

1991-ben halt meg Medgyesén.

„Sok üldöztetésnek volt kitéve [csendőr múltja miatt], de dolgozhatott és életben hagyták”.

*Zsilinszky Ádám medgyesegyházi történelem kutató feljegyzése alapján
A Lukács András esküvői képének másolata hátulján.*

A képet lásd a Múzeum képei között).

Makó József csendőr

Szül. 1916.08.10. Pálháza (Gönci járás)

Apja Makó Károly földműves, anyja Péntes Borbála

VIII. csendőrkerületben próbacsendőr

Nagyváradai csendőriskola (díszszemjékük képe a honlapon)

Alsószinevér őrs (Kárpátalja): Szigeti (örsparancsnok?), Illés, Dömény, Gyenes, Makó József, Molnár, Rózsahegyi.

Drégelypalánk (Szlovákia) határportyázó százada állította ki számára 1945.06.30-án a

„leszerelési jegyét”, amellyel a magyar határt átléphette, hogy eredeti lakóhelyére

visszatérhessen (lásd a dokumentumok között, az őrs képeit pedig a fényképek között)

[Levelének részletét](#), amelyben Budapest utolsó háborús napjairól számol be Perjési Györgynek, az Irások között közöljük.

Perjesi György

Méhes Gyula, csendőr

1913.04.12. – 1994, Zsórifürdő

Nős volt, egy fiú gyerek apja.

Szolgálati helye: Magyarbánhegyes

Kitüntetései:

Tűzkereszt,

10 éves szolgálati jel

Felvidéki Emlékérem

Erdélyi Emlékérem

1940.10.15 Cs.L. 677 old. Dandárparancsnoki dicséret

1943.11.15 CS.L. 698 old. Okirati Dicsérő elismerés

A Csendősségi lapok szerint „átlagon felüli, szorgalmas, kimagaslóan fegyelmezett, katonás magatartást tanúsított”, aki a „magyar hadsereg jó hírnevét személyes példájával is fokozta.”

A berekböszörményi KTSZ megalakítása után ott dolgozott asztalosként nyugdíjazásáig, ami után helyi vállalkozóknál végzett asztalos munkát.

Berekböszörmény-beli sírját családja gondozza.

Méhes Zsigmond gyűjtése nyomán

Molnár János főtörzsőrmester

Nagyatádi őrs (képét lásd a fényképek között)

1944-ben „családvédelemre” volt kivezényelve. Pécsről Zalaszentgóra, majd Klágenfurtba mentek. Itt esett hadifogságba. 1945 karácsonyán jött vissza Magyarországra.

1946-ban nősült. Két fia született.

1956-ban nemzetőr parancsnok volt, ami miatt 1957-ben Kistarcsára vitték, s feleségét az ÁVÓ-sok úgy megverték, hogy 1992-ben bekövetkezett haláláig csak tolószékkal tudott mozogni.

Perjesi György

Nánási (Nóbik) Kálmán altiszt

Szül. Szegvár 1916

Meghalt: Szegvár 1982)

Polgári szakképzettsége a háború után: hentes

Dr. Mészáros Imre kutatása nyomán

Németh Ferenc őrmester

Szül. 1918.01.09. Répcejánosfa (Sopron megye, Csepregi járás)

Apja Németh Sándor középparaszt (40 hold föld), anyja Rajky Erzsébet

Egy év gimnáziumot végzett (igen vágyott továbbtanulni), de a gazdasági válság miatt szülei nem tudták fizetni.

20 éves korában bevonult (soproni 4/I zlj. géppuskás század). Részt vett a felvidéki bevonuláson. 1939.12.01. bevonul a csendőrséghez, Szombathelyi osztály, körmendi őrs (járási székhelyű őrs, 14-16 fős, Csordás József főtörzsőrmester őrsparancsnok, aki hat elemít végzett, de nagytudású és fegyelemtartó ember volt).

1941. tatai próbacsendőr iskola

Járőrvezetői iskola.

Közellátási ügyek intézője (piac, vásárok, országhatár).

Jelentkezik a megalakulandó székesfehévári csendőr zászlóaljhoz (laktanya híján Galántán). A kiképzőkeretet Jutasra vezényelték: 1941 május-szeptember.

1944 okt.: a zászlóaljat Csepelre vezénylik, majd Diosd és Törökbálint közti részre. Dec. 27-én aknaszilánktól megebesül.

1945. feb. 12-én hadifogságba esik. A Szovjetúnióban sok fogolytábort megjárt, s dolgozott szénbányában, építkezésnél, erdőben, vasútépítésnél, mezőgazdaságban.

1950-ben kerül haza. Toloncügyosztály (Budatétény), majd Vác mellett egy üres kesztyűgyárban tartják őket.

1951-ben szabadul.

1956-ban nősült (felesége női szabó). Két gyermek (lánya tanítónő, fia pincér)zu.

Az iváni téglagyárban dolgozott 1978-as nyugdíjazásáig (téglaégető, majd szakmunkás, később a munkaügyi döntőbizottság és tűzrendészeti bizottság tagja is).

Az Antal kormány alatt részbeni kárpótlást nyert.

Orbán József csendőr

1910. XI. 24. – 1998. VI. 24.

1938-ban lépett a csendőrség kötelékébe. Györgyszentivánon volt próbacsendőr, majd Erdélyben szolgált, először Magyarzsomboron (ahol első gyermeke, Gyula született), majd Csucsán. 1944 közepén került vissza Magyarországra az orosz csapatok közeledtével. Zsámbékon főtörzsőrmesterként őrsparancsnokként szolgált. 1944 decemberében csendőreivel Ausztriába vonult. 1945-ben tifusszal az ausztriai Steyr városban kórházba került, ahonnan az amerikaiak átadták Magyarországnak. Hazatérve azonnal bebörtönözték csendőr volta miatt, de egy volt katonatársa segítségével, aki mint őr dolgozott a táborban sikerült megszöknie. Bújdosva élt az 1956-os forradalom és szabadságharcig, amelyben aktívan részt vett, mint a helyi felkelők parancsnoka. Neki köszönhetően a felkelők nem lincseltek meg a kommunista vezetőket, mert a jog tisztelete miatt azon fáradozott, hogy azokat később törvényes bíróság elé állítsák. A forradalom leverése után viszont a visszatért kommunista vezetők hamarosan keresték, annak ellenére, hogy ő védte meg őket a lincselés ellen. Így november 10-én menekülni kellett hazájából. Családjával Hollandiában telepedett le (felesége, Péntek Anna, 1920.VI. 20. – 2001. X. 20.)

Szoros barátság fűzte az MKCsBK 1948-50 közötti központi vezetőjéhez, v. Karsay Jenő alezredeshez, aki 1950-től 1964-ig a Bajtársi levél szerkesztője volt. Ennek köszönhetően Karsay Jenő a Bajtársi levél szerkesztésével összefüggő levélanyagát Orbán József történész-fiára,

Gyulára bízta megőrzés céljából, hogy ha eljön az idő, amikor Magyarország megbecsüléssel fordul a csendőrség felé, egy otthoni Archívumnak az anyagot átadja. Ennek az ideje még sajnos mindig nem jött el, ezért a levélananyagot beszkenelve az MKCsBK honlapja részére átadta, hogy ezúton váljék az az anyag a történészek számára elérhetővé, újabb bizonyítékául annak, hogy a csendőrök zöme az őket sújtó kegyetlen sors ellenére is milyen hűségesen szolgáló, hazájukat és embertársaikat szerető egyén volt. Orbán Gyula fia pedig szorgos gyűjtése eredményeként megszerzett csendőrségi írott anyagot (könyveket, tablókat, okmányokat) nyújtott át digitálisan a honlap részére, több mint harminc könyvvel gazdagítva a Bibliográfián keresztül a honlapon elérhető, letölthető, vagy ott olvasható csendőrségi irodalmat. Ezen derék csendőr fiának és unokájának ezúton is köszönetét fejezi ki az MKCsBK vezetősége pótolhatatlan hozzájárulásukért.

Dr. lengyelfalvai Orbán Gyula (Julius)

Patkó Sándor csendőr

Szül. 1913. Csögle, földműves családban.

A háború végével szülőfalujába igyekezett. 15 km-re orosz katonák feltartóztatták, elvették óráját, és fogolytáborba hajtották. Április 24-én vagonokba préselve vitték őket Csernigovba. Három év sokat hazaengedtek, de őt csendőrtársaival Kiebbe szállították további három évre. 1950 decemberében szállították haza az oroszok. Sóstón válogatták őket szét. A rendőröket hazaengedték, de a csendőröket továbbra is foglyul tartották. Testvére közbenjárása révén két hónap múlva, 1951.02.01-én került haza.

Rendőri felügyelet alatt állt, mivel a „nép ellenségének” tekintették. A falut nem hagyhatta el. Minden vasárnap jelentkeznie kellett a rendőrségen és nagyon gyakran felzavarták éjszaka, hogy otthon van-e.

Házasság: 1951.12.04. Két gyermek (fia Dénes, vasútgépész mozdonyvezető, lánya Margit, postaforgalmi középiskolát végzett postahivatal vezető).

1953. májusában megszüntették a felügyeletet, amikor is egy volt deportált zsidóember, Müller József meglátta, amint a rendőrség mezei munkáról kísérté a tanácsházára és bejelentette, hogy Patkó Sándor csendőri szolgálata idején, szolgálatba menet meglátta őt a Ferencvárosi pályaudvaron egy vagonban és bár az ügyeletes csendőrrjárőr figyelmeztette, hogy ő is odajuthat, a csendőrrjárőr távozásakor mégis átadott Müllernek egy otthonról hozott csomagot, amiért ő igen hálás volt.

1959-ben újra zaklatni kezdték, mert őt vádolták amiatt, hogy az emberek nem akarnak belépni a termelő szövetkezetbe. Azt a koholt vádat hozták ellene, hogy ő biztatja az embereket, hogy várjanak, mert ő hamarosan újra viseli majd a kakastollas kalapot. S felszólították, hogy elsőként lépjen be a szövetkezetbe, mert a többi ember az ő példáját fogja követni. 18 évig dolgozott a szövetkezetbe mint fogatos. 1977-ben ment nyugdíjba, de a hazájáért áldozott hat évi hadifogoly évét és katonai illetve csendőri szolgálati idejét sose számolták be.

Perjesi György

Peterdy Mihály, őrmester

1914. január 12-én született Erdélyben, de a pannonhalmai sváb faluban, Bakonypeterden nőtt fel. Édesanyja Peidl Katalin, édesapja neve ismeretlen. Katonai pályára lépett a szegénységből való kiemelkedés módjaként. 1936-ban lépett át a csendőrséghez. Nagyváradon végezte a csendőriskolát. 1943-ban az ukrainai Kiebben szolgált táborig csendőrként, majd a budapesti nyomozó alosztályra került. Ennek keretében helyezték Ausztriába majd Németországba tolmácsként. Itt került amerikai fogságba. Az amerikai fogolytáborban rettenetes körülmények

között tartották a foglyokat. Itt magyar személyek látogatták meg őket és ajánlották fel, hogy hazatérhetnek Magyarországra. De akkor már hírért hallották annak, hogy otthon a csendőröket kínozzák és kivézik, s emiatt sikeresen átjutott a francia fogoly zónába, ahol a franciák nem kényszerítették foglyaikat visszatérni Magyarországra. 1949-ben a Cunard White Star SS Samaria hajón jutott el Degendorf-ból Halifax, Kanadába, ahol két évig dolgozott kegyetlen erősen Delhiben (Ontario) egy dohánymezőn. Itt ismerkedett meg későbbi feleségével, Mary Lapsansky-val. Fia, Peterdy Mihály, szintén Kanadában él.

Perjesi György

Péter Lőrinc, tiszthelyettes

1880-1960; Vitézzé avatásáról [cikk](#) a Csendőrségi Lapokban, 1935, 630. oldalon. Kolozsváron őrsparancsnok, majd Trianon miatt 1921-ben a családdal Szolnokra helyezték át, ahol ismét őrsparancsnok volt a háború végéig, amikor is mindent elvesztett tőle és családjától, megvonták a nyugdíját, és munkát nem vállalhatott. Felesége Száva Erzsébet tartotta el a családot.

Sóki János főtörzsőrmester őrsparancsnok

Medgyesegyháza őrs parancsnoka már őrmesteri ranggal! a 30-as évek végén.

A negyvenes években Székelyudvarhelyen főtörzsőrmester.

Felesége Höch Franciska (szikvízüzem tulajdonos lánya).

Perjesi György

Soós József, csendőr

Felső-Rácegresen született Soós Dániel vincellér és Szentpéteri Erzsébet házasságából, 1919. december 1-én, nyolc gyermek közül a legfiatalabbként. Hat éves korára mindkét szülőjét elvesztette, s ide-oda hányódva, nagy nyomorban nőtt fel. 18 éves korában beállt huszárnak, mivel a katonaság jelentette akkoriban a szegénységből való kimenekedést. A frontról tűzkereszttel kitüntetéssel jött haza, s 1943-ban jelentkezett a csendőrséghez, ahová októberben vették fel. 1944 februárjában visszatért a civil életbe (lásd elbocsájtó levelét a Dokumentumok Archívumában, csendőrségi emlékeit az Írások Archívumában, fényképeit pedig a Múzeum képei között), majd júniusban belépett a rendőrségbe. Decemberben sofőrként egy rendőr altisztet kellett Mosonmagyaróvárra vezetnie, aki rendőr altisztek családjainak nyugatra menekítésével volt megbízva. Így a háború vége nyugaton érte. 1957-től az USA-ban élt, s különféle cégeknél változatos technikai munkákat (forrasztó, autó és bicikli szerelő, nyomdász) végzett, és aktívan részt vett a magyar közösségi életben is.

fia, Soós József nyomán

Szabó Gyula

1915.08.03. Alsódobsza (Borsod-Abaúj-Zemplén megye)

Szülei: Szabó András és Erős Mária

A tokaji árkász utász században töltötte katonai szolgálatát, majd elvégezte a csendőriskolát Salgótarjánban. Szolgálati helyei többek között: Feled, Gyergyódomonkos, Szecse, Pitvaros, Kassa, Szepsiszentgyörgy, Tótkomlós.

2008.03.06.-án hunyt el Alsódobszán.

unokája, Szabó Gábor nyomán

Szakály János, v. csendőr őrmester

Szül. Bókaháza (Zala vármegye), 1920. nov. 25.

Felesége, Éva, szintén magyar állami kitüntetésben részesült.

A Történelmi Vitézi Rend tagja volt. Az angliai Hungarian Freedom Fighters Federation of Great Britain elnöke volt (1957-ből fennmaradt levele Tony Blair-hez a szerbeknek a magyarok ellen elkövetett bántalmai miatt. Sokat fáradozott Magyarország NATO-ba való felvétele ügyében is. 2003-ban egy barátjával a pápához indult egy 1956-os forradalomról készített kiadvány átadására, mikor a rep. téren rosszul lett és meghalt. Szülőfaluja, Bókafalva köztemetőjében nyugszik.

*Dr. Szakály Sándor(a Duna TV részéről személyesen találkozott vele Londonban)
Perjesi György*

Szombathy Lajos, v. csendőr

1944 augusztusában a Budapesti Böszörményi úti Laktanyában 150 csendőr közül a legmagasabb „kiváló csendőr” díjat nyerte el. A háború után Ausztráliában élt családjával.

Menye, Szombathy Andrásné Ordasi Éva adata alapján

Takács Sándor, csendőr

1921.07.15. Berekböszörmény – 1998.01.15. Berekböszörmény

Nős volt, házasságából kettő gyerek született.

A galántai tanzászlóaljhoz került sorállományúként. 1945-ben páncélos őrzetető.

Hadifogságba került, de családja nem tudja hogy hol és meddig. Lánya elmondta, hogy apja csendőr volta miatt neki is igen sok megpróbáltatásban volt része, még a 2010-es években is!

Berekböszörményben levő sírját családja gondozza.

Méhes Zsigmond gyűjtése nyomán

Tar Ferenc

„Nem az anyagiak miatt mentem csendőrnek. Nekem nagyon tetszett a Testület és meg is találtam benne minden örömet.” (–Perjesi Györgyhez írott leveléből.)

2 és fél évig volt Ausztriában, volt szárnyparancsnokával, dr. Barkay Antal főhadnaggyal., aki azután is minden két évben meglátogatta csendőrért, annak nagy öröme.

1947-ben jött haza és szülei földjén gazdálkodott.

1948-ban nősült. Két leánya született.

1960-ban elvették a földjét. A vasútnál keresett munkát, ahol „kapva-kaptak rajtam, mikor megtudták ki voltam, azt mondták, ezek az emberek értenek a pontos munkához.” 20 éven át utazott hétfőn reggel, s tért vissza péntek este munkahelyére, majd Szolnokon dolgozott kilenc évig, s onnan ment nyugdíjba. Sok dícsérő elismerésben részesült pontos, lelkiismeretes munkájáért.

Perjesi György

Tost András

Szül. 1918.10.22. Budapest

Meghalt 2000.06.28

Perjesi György

Tóth József őrmester

Szül. 1912.01.11. Nógrádszakál. Édesanyja Borik Mária.

1949.06.04. Ungvár Szovjet hat.

1955 végén Jászberénybe szállított politikai foglyok listáján.

1956.06. JJB(?)

Perjesi György

Török Antal főtörzsőrmester

Asztalos inasként dolgozott, mielőtt 21 éves korában belépett a katonaságba, majd katonai szolgálata után a csendőrségbe. A miskolci csendőrkerületben szolgált, idővel, mint nyomozó. Ausztráliában hunyt el 105 éves korában, 2018. június 30-án (Dean Park, Szent Erzsébet Otthon). Temetését Nt. Péterffy Kund ref. lelkipásztor végezte.

Goór György

Tóke László főtörzsőrmester

Az 1930-as évek második felében Kárpátalján szolgált.
1939-ben Medgyesegyházán volt csendőr

Perjesi György

Ungi Móric (Nóric?) főtörzsőrmester

Feleségével és leányával elpusztultak az 1945.02.13-i drezdai szőnyegbombázás során (Pátkay százados és dr Boda József őrnagy túléltek)

Perjesi György

Várhalmos György főtörzsőrmester

„1922-ben lépett a csendőrség kötelékébe. 1934-ben a fegyverneki őrs parancsnoka volt. Később a gútai lovas őrs parancsnoka volt az orosz front megérkezéséig. Ezt követően Németország területére menekült feleségével, sógorával, kislányukkal és annak keresztapjával. Honvágtyól hajtva 1945-ben hazaindultak. Ennekutána őt a határon elfogták és bebörtönözték. Sikerült élve kiszabadulnia, mivel nem tudtak rábizonyítani semmit. Ezt követően újrakezdte az életét és mint olvasztár ment nyugdíjba. 1991-ben halt meg Jászdózsán.

unokája, Farkas Sándor nyomán

Velő Gyula, csendőr

VI. csendőr kerületi parancsnokság 1. szárny állományában 1897. szeptember 2 – 1902. szeptember 1. Lásd fényképét és szolgálati bizonyítványát a Múzeumban.

Ismeretlen

Veres Simon, csendőr

Szül.: 1912. október 20. (Lemhény, Erdély). Meghalt: 2006 (Erdély).

Tihginában kapott hegyivadászi kiképzést, melyet követően két évig román hegyivadászként szolgált. A nagyváradi csendőriskola elvégzése után Gyöngyöspatán volt csendőr. A háború alatt Brassóban 1944. december 24-én esett hadifogságba, de 31-én román rabtartói szabadon engedték tihginai ismeretsége révén. 1945 januárban érkezett haza Erdélybe, ahol a köz felkérésére Esztelneken a közbiztonságot biztosította egy éven át. Majd kétkezi munkát végzett 1972-es nyugdíjazásáig. 2006-ban halt meg. Unokája, Orbán Aranka visszaemlékezését lásd a honlap Könyvtárának Emlékezések részlegében.

Unokája, Orbán Aranka nyomán

Vén András

Erdélyi szolgálata után 1919. május 5-én Kecskeméten a terroristák meglőtték, bántalmazták, majd elvonszolták a legközelebbi temetőbe, megölték és gödröt ásva neki állati módon eltemették. Később a csendőrség holttestét kegyelettel eltemette.

Két fiúgyermek volt, András és Pál, felesége Bálint Rózsi marosludasi születésű, aki utoljára Brassóból jelentkezett.

Uracs Erzsébet, Vén András fítestvérének unokája nyomán

Véri Ferenc

1939. október 5-én vonult be a katonaságba Galántára. 1940-ben bevonultak Erdélybe.

1941-ben ment át a csendőrséghez.

1942. Miskolc, járőrtársi iskola.

Szatmárnémeti ben szolgált.

Az oroszok elfogták, de megszökött.

Szülőfalujában gazdálkodott, mint a katonaságba lépése előtt, szülei földjén. Megnősült.

Az 1956-os forradalomban való részvétele miatt hat hónapra börtönben volt.

Minderről egy 2001. januári levélben számolt be Perjesi Györgynek

Virágh (Virág) Béla főtörzsőrmester

Szül. Kunsziget, Győr vármegye, 1903.05.04.

Felesége: Börzsey Luiza

Meghalt: Straubing, Németország, 1976. 11. 01.

Két fia született: Béla és László, a németországi Magyar Gimnáziumban érettségiztek.

A háború végéig a 28 tagú Balatoni vízi csendőrőrs parancsnoka volt, 1945. januárjától

Siófokon. A háború végén Simbach am Inn, Bajorországba került családjával.

Súlyos veseoperációi után kapott tüdőgyulladásban halt meg. Utolsó kívánsága volt, hogy magyar földbe temessék el. Ötvenévesen (Győr megye) temették el 1977. november 6-án. Így a hű csendőr hazájában, közel szülőhelyéhez alussza örök álmát. (*Bajtársi Levél* XXXI évfolyam, 1. sz. 1978. április, 71 oldal.)

Kerkayné Maczky Emese gyűjtése

Vörös Imre főtörzsőrmester

Szül. 1915.08.17. Csabrendek (Zala megye)

Négy gyermeke volt (Ildikó, Emmy, Frances, Adrienne)

Kanadába emigrált 1949-ben (a Foothill Steel Foundry-ban dolgozott 1952-től nyugdíjazásáig)

Meghalt 1993.11.03. Calgary, Canada.

Perjesi György